

Έντυπο κλειστό: αριθμ. άδειας: 134/1997

“Αγιοι

Κολλυβάδες”

Εκκλησιαστική Έπιθεώρησις
Όρθοδόξου Πίστewος, Ζwής
καί Όμολογίας

Στοιχεία συμφώνως τῷ Νόμῳ:

ιδιοκτήτης, εκδότης, διευθυντής:

π. Νικόλαος Δημαρᾶς Δρ. Ν.

Διεύθυνσις: Βαρδακουλά 47, πάροδος 3,
30300 Ναύπακτος. Τηλ.: 0634/31805 ἢ 22179

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Σανιδᾶς Κωνσταντῖνος

Ίωαννίνων 6, Μοσχᾶτον

Έκδίδεται κάθε μήνα. Αριθμός φύλλου: 19. Έτος εκδόσεως: 2ον

(Τιμή φύλλου τυπογραφείου: δραχμαί 50).

Δεκέμβριος '97 - Ίανουάριος 1998

ΟΙ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ

Πρός τόν Θεολόγον

κ. Νικόλαον Σωτηρόπουλον
εις Ἀθήνας

Κύριε Σωτηρόπουλε, Σᾶς χαιρετῶ.

Διά τῆς παρούσης μου ἔρχομαι νά διαφωνήσω μέ τήν θέσιν, πού ὑποστηρίζετε ἔναντι τῶν Οἰκουμενιστῶν, οἱ ὅποιοι φανερά προδίδουν τήν Όρθόδοξον Πίστιν μας.

Ἡ θέσις Σας, ὡς μή ὤφειλε, δέν εἶναι σύμφωνος μέ τήν Ἀποστολικήν καί Πατερικήν Παράδοσιν.

Υποδεικνύετε στούς Όρθοδόξους Πιστούς νά παραμένουν ποιμνιον τῶν οἰκουμενιστῶν κληρικῶν, διότι τάχα ἔτσι παραμένουν ἔνωμένοι μέ τήν "ἐκκλησία"!!!

Τήν θέσιν Σας αὐτήν τήν θεωρῶ ἀντιπατερικήν καί ἐπομένως ἀντορθόδοξον.

Οἱ οἰκουμενισταί κληρικοί εἶναι γνωστόν

ὅτι διαφωνοῦν πρός τήν Ἀποστολικήν Παράδοσιν καί ὡς ἐκ τούτου δέν ἔχουν τό δικαίωμα νά τελοῦν τήν Θεῖαν Εὐχαριστίαν, ἢ ὅποιοδήποτε ἄλλο Μυστήριον, οὔτε νά ἐνεργοῦν τό παραμικρόν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐφ' ὅσον ἔχετε ἀναθεωρήσει τήν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς τῶν οἰκουμενιστῶν κληρικῶν καί ἔχετε διαπιστώσει ὅτι εἶναι πονηροί, ἔχοντες ἀρνηθῆ τήν Πίστιν τῶν Ἀγίων Πατέρων, ἐντέλεσθε ὑπό τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου μέ τό "...φεῦγε καί παραίτησαι, μή μόνον ἄν ἄνθρωπος ἦ, ἀλλά καὶ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ κατιῶν" (Όμιλία λστ' πρός Ἐβρ.).

Υπό δέ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου:

"...ὀφθαλμόν μέν ἐκκόψωμεν, μή τόν αἰσθητόν, ἀλλά τόν νοητόν. Οἶον, ἐάν ὁ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Πρεσβύτερος, οἱ ὄντες ὀφθαλμοί τῆς Ἐκκλησίας, κακῶς ἀναστρέφονται, καί σκανδαλίζωσιν τόν λαόν, χρή αὐτούς ἐκβάλλεσθαι. Συμφέρον γάρ ἐστίν ἀνευ αὐτῶν συναθροίζεσθαι εἰς εὐκτήριον οἶκον, ἢ μετ' αὐτῶν ἐμβληθῆναι ὡς μετὰ Ἀννα καί Καϊάφα εἰς τήν γέενναν τοῦ πυρός (P.G. 35, 22)

Σᾶς ὑπενθυμίζω καί τό τοῦ Θεοῦ:

"Ἱερεῖς ἠθέτουν νόμον μου, καί ἐβεβήλουν τά ἁγία μου." "Πῶς; ὅτι βεβήλοισ καί ὀσίοις οὐ διέστελλον, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά... Ἀλλ' ὡς οἰκονομίαν τοῦτο ποιήσωμεν; καί πῶς δεχθήσεται οἰκονομίαν τά θεῖα βεβηλοῦσαν κατά τόν τοῦ Θεοῦ εἰρημένον λόγον καί ἐκ τῶν θείων ἀποθοῦσαν τό τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα· καί τῆς ἐντεῦθεν ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καί τῆς υἰοθεσίας τούς πιστούς ἀμετόχους ποιούσα· καί τί ἂν εἶη ταύτης τῆς οἰκονομίας ζημιωδέστερον;...

Ἡ γάρ αἵρετικόν δεχόμενος, τοῖς αὐτοῦ ὑπόκειται ἐγκλήμασι", "...ὄν τό συνάντημα εἰ δυνατόν φύγωμεν..."

(ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῶν ἁγιορειτῶν Πατέρων πρός τόν Αὐτοκράτορα Μιχαήλ τόν Παλαιολόγον).

Ἐπίσης Σᾶς ὑπενθυμίζω ἀπό τά πρακτικά

“Αγιοι Κολλυβάδες, σελ. 1

τῶν Ἀγίων Συνόδων τὴν Ὁρθόδοξον στάσιν τῶν Ἀγίων Πατέρων: "Γνούς δέ ὁ Ὑπάτιος ὅτι παρ' ὃ δεῖ ἐφρόνησεν ὁ Νεστόριος, εὐθέως περιεῖλεν ἐν τῷ ἀποστολείῳ τό ὄνομα αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἀναφέρεσθαι ἐν τῇ προσφορᾷ ... " λέγων: "ἐγὼ ἀφοῦ ἐγνων ὅτι ἄδικα λαλεῖ περὶ τοῦ Κυρίου μου, οὐ κοινωνῶ αὐτῷ, οὔτε ἀναφέρω τό ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖνος γάρ οὐκ ἐστὶν ἐπίσκοπος"... "ἐγὼ γάρ πάντα προεθέμην παθεῖν καὶ οὕτω τοῦτο ἐποίησα..." (Acta Sanctorum: B', σελ. 257)

"Τοῖς δέ ἀποστατήσασιν, ἢ ἀφισταμένοις Ἐπισκόποις, μηδὲ ὅλως ὑποκειῖσθαι κατὰ μηδένα τρόπον." (3ος Κανὼν τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου). Ἐπίσης "μητε μὴν ὡς διδασκάλῳ προσέχοντες, εἰ μένει λύκος ἀντὶ ποιμένος. Τοῖς ... διὰ τὴν ὀρθὴν πίστιν κεχωρισμένοις ἢ καθαιρεθεῖσι παρ' αὐτοῦ, κοινωνοῦμεν ἡμεῖς..." (Κυρίλλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, πρὸς τὸν κληρὸν καὶ τὸν λαὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸ τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi IV, 1096).

Οἱ ἀποχωριζόμενοι ἀπὸ τούτων οἰκουμενιστᾶς δὲν προκαλοῦν σχίσμα στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ ὅλως ἀντιθέτως ἐλευθερώνουν τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τό σχίσμα καὶ τὴν αἵρεσιν τῶν ψευδεπισκόπων τους (15ος Κανὼν τῆς ΑΒ' Συνόδου καὶ ΛΑ' τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ΙΗ' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ΙΓ' καὶ ΙΔ' τῆς ΑΒ Συνόδου).

Οἱ Ὁρθόδοξοι ὀφείλουν νὰ χωρισθοῦν ἀπὸ τούς οἰκουμενιστᾶς κανονικῶς, διότι ἡ κοινωνία μὲ τὴν αἵρεσιν μολυμὸν ἔχει ἐκ μόνου τοῦ ἀναφέρειν αὐτούς, (τούς αἰρετικούς οἰκουμενιστᾶς), ἔστω καὶ ἂν εἶναι ὀρθόδοξος ὁ ἀναφέρων, κατὰ τὸν Ἅγιον Θεόδωρον τὸν Στουδίτην (P.G. 99, 1669).

"Φυλάξατε ἑαυτοὺς τῆς ψυχοφθόρου αἰρέσεως, τῆς ὁποίας ἡ κοινωνία εἶναι ἀλλοτρίωσις Χριστοῦ" (Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ὁ.π. 99, 1216).

Ὅμως ὁ Ἐπιφάνιος ὁ Θεοδωρόπουλος, τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖτε, λέγει ὅτι δὲν ἔχει μολυσμὸν ἢ μνημόνευσις τοῦ ὀνόματος τῶν αἰρετικῶν ἐπισκόπων. Ἀντιπατερικός λοιπὸν ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Θεοδωροπούλου,

ὁ ὁποῖος παραπλάνησε τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ὀδήγησε καὶ τὸν ὀδηγεῖ καὶ σήμερα μὲσω Ὑμῶν εἰς τὸν συνεκκλησιασμὸν καὶ τὴν συμπροσευχὴν μετὰ τῶν παναιρετικῶν ψευδεπισκόπων καὶ εἰς τὴν ἀνεπίτρεπτον ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν.

Αἱ δὲ Ἀποστολικά Διαταγαὶ διδάσκουν: "... διὸ φευκτέον ἀπὸ τῶν φθορέων ποιμένων". (Βιβλ. Η', Κεφ. 19).

Κύριε Σωτηρόπουλε, ἢ πρὸς τούς πιστοὺς σύστασίς Σας, ὅπως κοινωνοῦν μετὰ τῶν οἰκουμενιστῶν κληρικῶν, εἶναι ἀντιεκκλησιαστικὴ καὶ προκαλεῖ φθοράν καὶ σύγχυσιν στοὺς ἀπλουστέρους καὶ στά μέλη τῶν ἀδελφοτήτων πού Σας ὑπακούουν, διὰ νὰ μὴ βρεθοῦν τάχα ... ἐκτός Ἐκκλησίας(!!!)

Ἄλλὰ ποιᾶς Ἐκκλησίας;

Ἄφοῦ διὰ τούς Οἰκουμενιστᾶς οὔτε κἂν ὑφίσταται Ἐκκλησία (!!!) καὶ δι' αὐτό σπεύδουν ... νὰ τὴν ἐπανιδρῦσουν(!!!)

Εἶναι λυπηρὸν τό ὅτι πείθετε τούς πιστοὺς νὰ κλείσουν τὰ μάτια, καὶ νὰ ἀκολουθοῦν προδότας τῆς πίστεως. Μὲ τὴν τακτικὴν Σας αὕτη γίνεσθε ὁ ἀποτελεσματικώτερος σύμμαχος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν θά μπορούσε νὰ προοδεύσῃ χωρὶς τέτοιου εἴδους συστάσεις.

Κρίμα: Γίνεσθε αἰτία νὰ συνεχίζουσι οἱ ἀδελφότητες καὶ οἱ λοιποὶ πιστοὶ νὰ συνεκκλησιάζονται, συμπροσεύχονται καὶ νὰ κοινωνοῦν μὲ τούς ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ, ψευδοποιμένας τοῦ οἰκουμενισμοῦ.

Φοβοῦνται νὰ ἀποτειχισθοῦν μήπως καὶ βρεθοῦν ... ἐκτός Ἐκκλησίας. Τέτοιου εἴδους ἀπόψεις παραποιοῦν τὴν Ἱεράν Παράδοσιν, δεδομένου ὅτι οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἐπαινοῦν τούς ἀποτειχιζομένους ἀπὸ τὸν κακόδοξον ποιμένα τους.

Θεωρεῖτε ἐντός Ἐκκλησίας ὁποιοὺς κοινωνοῦν μὲ τούς Βαρθολομαῖον καὶ Στυλιανὸν Αὐστραλίας, οἱ ὁποῖοι, σὺν τοῖς ἄλλοις, εἶναι καὶ ὀπαδοὶ τῆς θεωρίας τοῦ Δαρβίνου(!!!) Καὶ θεωρεῖτε ... ἐκτός Ἐκκλησίας (!!!) ὁποῖον δὲν κοινωνεῖ μὲ δαύτους. Καὶ πάλιν κρίμα.

Παραβλέπετε, ἀγαπητέ, ὅτι τό πρωτεῦον

"Ἅγιοι Κολλυβάδες, σελ. 2

είναι νά εύρίσκεται κανείς ήνωμένος μέ τήν ἀλήθειαν τῆς Ἐκκλησίας καί ὄχι νά κοινωνή μέ λυκοποιμένας, οἱ ὁποῖοι ἐν συνεργασία μέ τούς αἰρετικούς καί ἀλλοθρήσκους ἐπιδιώκουν τήν κατάργησιν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Διδάσκοντες τούς πιστούς νά μήν ἀπομακρύνονται τῶν οἰκουμενιστῶν ψευδοποιμένων, διδάσκετε παρά τά διατεταγμένα, διά νά εἴσθε σύμφωνος μέ τόν Ἐπιφάνιον Θεοδωρόπουλον, παρά τάς ἀντιθέτους φωνάς τῶν Ἁγίων Πατέρων, οἱ ὁποῖοι ἐν καιρῷ κηρυσσομένης αἰρέσεως, ὅπως σήμερον, ἐγκατέλειπον, ὄχι τήν Ἐκκλησίαν, ἀλλά τούς θρόνους των καί διέκοπτον τήν κοινωνίαν μέ τούς κακοδόξους καί Λατινόφρονas, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ βίος καί τά κείμενά τους.

Στίς ἡμέρες μας ὑπεγράφη συμφωνία ἐνωτική στό Μπαλαμάντ καί στό Σαμπεζύ καί ὅλα τά Ρωμέικα Πατριαρχεῖα κοινωνοῦν μέ τό θυσιαστήριον τοῦ Ἰγνατίου Ἀντιοχείας, πού βρίσκεται σέ πλήρη κοινωνία μέ τούς Μονοφυσίτες καί μέ τό θυσιαστήριον τοῦ οἰκτροῦ Βαρθολομαίου, πού ἐπεκύρωσε τήν προδοσίαν μέ τό οὐνικτικόν σουλλείτουργόν του στό Βατικανό.

Σήμερα τά πράγματα εἶναι πολύ χειρότερα ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Ἁγίου Μάρκου, ἀφοῦ ἔργω τε καί λογῶ κηρύσσουν "πατριάρχες" καί "ἀρχιερεῖς" τήν φοβερώτερη τῶν αἰρέσεων ὄλων τῶν ἐποχῶν, τήν παναίρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί τοῦ Συγκρητισμοῦ, πού εἶναι ἄρνησις τῆς ὑποστάσεως τῆς Ἐκκλησίας. "Ἄν τότε ὁ Ἅγιος Μάρκος ἔγραφε: "Ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, ὅλες οἱ Θεῖες Γραφές, μᾶς προτρέπουν νά φεύγουμε τούς ἐτερόφρονες καί νά μήν ἔχουμε κοινωνία μέ αὐτούς", τί θά ἔπρεπε νά πράξουν σήμερα οἱ Ὁρθόδοξοι, ὅπου ἔχουν καταλυθεῖ ἀπό τούς Οἰκουμενιστάς τά πάντα;

"Ἐπειδή ἔχει μολυσμόν ἡ κοινωνία καί μόνον μέ τήν ἀναφοράν τοῦ ὀνόματος τοῦ αἰρετικοῦ, ἔστω καί ἂν ὁ μνημονεύων εἶναι ὀρθόδοξος" κατά τόν ἅγιον Θεόδωρον τόν Στουδίτην: "... Οἱ μέν (αἰρετικοί)

ἐναυάγησαν ἐντελῶς εἰς τήν πίστιν, οἱ δέ, ἂν καί δέν κατεποντίσθησαν στό φρόνημα, ὁμως χάνονται μαζί μέ αὐτούς ἐπειδή κοινωνοῦν μέ τήν αἵρεσιν". (P.G. 99, 1275, ε, 1164 Α)

Κύριε Σωτηρόπουλε, ἂν δεχθοῦμε σέ κοινωνία τούς μνημονεύοντες τόν Βαρθολομαῖον καί πούμε ὅτι τάχα δέν ὑπάρχει κίνδυνος μολυσμοῦ, τότε πότε καί ποιός θά σταματήσῃ τήν πορείαν τῶν κακοδόξων;

Ὁ Ἅγιος Μάρκος, ὅπως γνωρίζετε, οὔτε στήν κηδεῖα του δέν ἤθελε τούς Λατινόφρονas καί Σεῖς παρακινεῖτε τούς πιστούς νά μήν ἀποχωρισθοῦν ἀπό αὐτούς!!!

Δηλαδή τόν μέχρι θανάτου ἀγῶνα τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀντικατέστησε ... ἡ Θεοδωροπούλειος διδασκαλία πού λέγει: Διαμαρτυρία νά γίνωνται ἀλλά "σχίσματα" (!!!) ὄχι; Διατί παραβλέπουμε ὅτι ἡ σιωπή καί ἡ μή ἀποτείχισις ἀπό τούς προδότας σημαίνει συγκατάθεσιν κατά τούς Ἁγίους Πατέρας; Ἡ ὑποταγή εἶναι τό βασικόν ἢ ἡ Πίστις; Ἐκκλησιολογία πού ἀνάγει τά πάντα στήν πειθαρχία στό ἱερατεῖον εἶναι παπική ἐκκλησιολογία καί ὄχι Ὁρθόδοξος. Οἱ οἰκουμενισταί ἐπίσκοποι ἔχουν διαφορετικὴν πίστιν ἀπό τό ποίμνιό τους. Ἀντιπατερικόν τό φαινόμενον αὐτό, δι' αὐτό καί ἀπορῶ πῶς τό ὑποστηρίζετε. Ἐρωτῶ: Πῶς εἶναι δυνατόν νά μένει κάποιος Ὁρθόδοξος, ὅταν κοινωνεῖ μέ κακοδόξους ἀρχιερεῖς; Ὁρθόδοξος ἢ μνημόνευσις αἰρετικοῦ ἐπισκόπου θεωρεῖται ταύτισις φρονήματος μνημονεύοντος καί μνημονευομένου καί κοινωνία πίστεως.

Κύριε Σωτηρόπουλε, ἀπό πού πήρατε τό δικαίωμα νά παρακινήτε τούς πιστούς νά συνεκκλησιάζωνται καί νά συμπροσεύχωνται μέ τούς φανερά προδίδοντας τήν Ὁρθόδοξον Πίστιν μας; Οἱ Ἅγιοι Πατέρες δέν κατέλιπον σέ κανένα, οὔτε καί σέ Σᾶς, παραδείγματα ... "ἀχρικαιρισμοῦ". Μέσα στήν Ἐκκλησίαν τήν Ὁρθόδοξον, σημασίαν δέν ἔχει ποιός συμφωνεῖ ἢ ὄχι, μέ τά "Δύο ἄκρα" τοῦ Ἐπ. Θεοδωροπούλου, ἀλλά ποιός συμφωνεῖ καί ποιός δέν συμφωνεῖ μέ τά ὄργανα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλαδή τούς Ἁγίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἐνότης δέν εἶναι ἐνότης Βαρθολομαίου καί τῆς κλίκας αὐτοῦ, ἀλλά ἐνότης Πίστεως καί ὄχι διοικητικὴ ἐνότης. Διοικητικὴ ἐνότητα ἔχουν καί οἱ Παπικοί καί ὁμως εἶναι ἐκτός Ἐκκλησίας.

Κύριε Σωτηρόπουλε, πρώτιστο καθήκον Σας ἔπρεπε νά θεωρῆτε τό νά γλυτώσετε τούς πιστούς ἀπό τά σχίσματα πού προκαλοῦν οἱ Σωτήριοι καί οἱ Στυλιανοί καί ὄχι νά προτρέπετε τούς πιστούς νά κοινωνοῦν ἐκκλησιαστικῶς μέ τούς ἀρνηθέντας τήν Πίστιν τῶν Ἁγίων Πατέρων, Οἰκουμενιστάς.

"Ὅσοι ἀποτευχίζονται καί ἀποσχίζονται ἀπό τούς

Ἅγιοι Κολλυβάδες, σελ. 3

Οικουμενιστάς, επειδή είναι λίγοι, φαίνονται σαν να κάνουν αυτοί σχίσμα.

Τό σχίσμα όμως τό κάνουν οί αίρετικοί Οικουμενισταί, καί όσοι τούς ακολουθοῦν. Μεταξύ αὐτῶν καί Σεις, πού ἐκκλησιάζεσθε ἐκεῖ πού λειτουργοῦν οί "παπάδες" τοῦ Ἀθανασοῦλια καί τοῦ Στυλιανοῦ. Καί αὐτό τό θεωρεῖτε Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιολογίαν(!!!), ἐνῶ εἶναι γνωστόν ὅτι στήν ἀποτειχίσιν ἀπό τούς κακοδόξους συμφωνοῦν ὅλοι οί Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, καί τήν διδασκαλίαν τους αὐτήν τήν ἐσφράγισαν μέ διωγμούς, μέ βασάνους, μέ ἐξορίας καί μέ θάνατον, οἱ σημερινοί ὁμως "ὀρθόδοξοι" "ἀρχιερεῖς", ἡγούμενοι καί θεολόγοι, προτιμοῦν τήν ἄνεσιν πού προσφέρει ἢ μετά κάποιων διαμαρτυριῶν ὑποταγή, σύμφωνα μέ τήν Θεοδωροπούλειον συνταγήν, πού ἔρχεται ὁμως σέ καταφανῆ ἀντίθεση μέ τό Πατερικόν: "Πᾶς ἄνθρωπος κολασθήσεται ἐξακολουθήσας ἀπειρῶ ποιμένι καί ψευδῇ δόξαν ὡς ἀληθῆ δεξάμενος".

Στή Γερμανία ἐγινε οἰκουμενιστική "λειτουργία" καί συνιερούργησεν ὁ Γερμανίας Αὐγουστίνος μέ τόν Πάπαν καί τούς Προτεστάντες. Κατόπιν τούτου τί ἐπράξατε κύριε Σωτηρόπουλε; Ὑπεδείξατε εἰς τούς πιστούς τῆς Γερμανίας τήν ἀποτειχίσιν ἀπό τόν Αὐγουστίνον, καί τό τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου πού λέγει: "συμφέρον γάρ ἐστίν ἄνευ αὐτῶν συναθροῖζεσθαι εἰς εὐκτήριον οἶκον ἢ μετ' αὐτῶν βληθῆναι ὡς μετ' Ἄννα καί Καϊάφα εἰς τήν γέενναν τοῦ πυρός"; (Μ. Ἀθανασίου, Ρ.ὑ. 35, 22)

Ὑπεδείξατε καί τό τοῦ Μεγάλου Φωτίου πού λέγει: "Αἰρετικός ἐστίν ὁ ποιμήν; λύκος ἐστίν... φύγε τήν κοινωνίαν αὐτοῦ καί τήν πρός αὐτόν ὁμιλίαν ὡς ἰόν ὄφρα".

Τά αὐτά λέγουν ἅπαντες οἱ τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλοι. Καί ἐρωτῶ: διατί δέν λέγετε καί Σεις τό ἴδιο;

Καί ὁ ὁμολογητής Μελέτιος Γαλλησιώτης λέγει: "ἐπαινετός ὁ πόλεμος γνωρίζεται πολλάκις, καί μάχη κρείττων δεικνύται ψυχοβλαβοῦς εἰρήνης. Βέλτιον γάρ ἀφίστασθαι τοῖς οὐ καλῶς φρονοῦσι, ἢ τοῦτοις ἐπακολουθεῖν κακῶς ὁμολογοῦντες, χωριζομένους τοῦ Θεοῦ καί τούτοις ἐνωμένους."

Κύριε Σωτηρόπουλε, ἔχετε ὑποχρέωσιν καί ἀποστολήν νά διαδώσετε τήν Ὁρθόδοξον Πατερικήν Διδασκαλίαν, καί ὄχι τό τροπάριον τοῦ Ἐπ. Θεοδωροπούλου, πού γράφει ὅτι τό μνημόσυνον τοῦ Λατινόφρονος ἐπισκόπου δέν μολύνει τόν μνημονεύοντα, παρά τήν ἀντίθετον θέσιν τῶν Ἁγίων Πατέρων, πού τονίζουσι ὅτι ἔχει μολυσμόν καί ὅτι μνημονεύονται ἐπ' Ἐκκλησίαις, μόνον ὅσοι εἶναι Ὁρθόδοξοι καί ὄχι Λατινόφρονες καί Οἰκουμενισταί.

Γνωρίζετε, θεθαίως, ὅτι μέχρις αἵματος μαστιγώθηκε ὁ ἄξιος μαθητής τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Εὐθύμιος, ἡγούμενος στήν Θεσσαλονίκη, διά νά πεισθῆ νά μνημονεύσῃ τόν ἐπίσκοπόν του ὡς ιεράρχη, ἀλλά μή πεισθῆς, ἀπέθανεν μαρτυρικῶς.

Κύριε Σωτηρόπουλε, ἀφήστε πλέον τά τοῦ Ἐπ. Θεοδωροπούλου καί σεβασθῆτε τό ἀλάνθαστο κριτήριον τῆς Ὁρθοδοξίας πού εἶναι ἡ συνέχεια τῆς Παραδόσεως τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, διότι οἱ θέλοντες νά λέγωνται Ὁρθόδοξοι χωρίς νά ἀκολουθοῦν τήν ἀπό αἰῶνων ζῶσαν Παράδοσιν, εἶναι παρείσακτοι καί ζιζάνια μέσα στήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ Οἰκουμενισταί εἶναι ἐκτός Ἐκκλησίας, καί οἱ κοινωνοῦντες μέ αὐτούς συγκαταλέγονται στούς

ἐχθρούς τοῦ Θεοῦ. Ἀκριθῶς, γιατί ἐχθροί τοῦ Θεοῦ δέν μόνον οἱ αίρετικοί ἀλλά καί οἱ συγκοινωνοῦντες μέ αὐτούς, συγκαταδικαζόμενοι μέ αὐτούς κατά τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον. Ἡ ἴδια ἢ Παναγία μας δέν ἀπεκάλεσε τούς Λατινόφρονες ἐχθρούς τοῦ Υἱοῦ τῆς καί δικούς τῆς;

Ναί ἢ ὄχι;

Μέσα στήν Ἐκκλησία εἶναι ὅσοι στοιχοῦν μέ ὅ,τι παντοῦ, πάντοτε καί ὑπό πάντων ἐπιστεύθη, ὅσοι κρατοῦν τήν Ὁρθοδοξίαν ἀνόθευτον.

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά, εἶναι σοβαρώτατον καί ἐπιτακτικώτατον τό ζήτημα τῆς κοινωνίας, τῶν σχέσεων τῶν Ὁρθόδοξων πιστῶν μέ τούς Οἰκουμενιστάς ἐπισκόπους καί ἱερεῖς ἀλλά καί ἐκείνων πού ἀντορθόδοξα κηρύσσουν ἐκκλησιαστικήν κοινωνίαν μετ' αὐτῶν. Καί τοῦτο διότι δέν εἶναι πρόθυμοι νά θυσιάσουν τήν καλοπέρασίν τους καί τίς ἀνέσεις τους, τόν θαυμασμόν τῶν πολλῶν πού τούς κολακεύουν καί δέν εἶναι πρόθυμοι νά διωχθοῦν.

Ὁ δρόμος εἶναι μόνον ἕνας:

Ἡ ΑΠΟΤΕΙΧΙΣΙΣ τῶν πιστῶν, μέ ταυτόχρονον ΑΠΟΚΗΡΥΞΙΝ τῶν προδοτῶν: Βαρθολομαίου, Στυλιανοῦ, Γρηγορίου Ἀγγλίας, Αὐγουστίνου Γερμανίας, Μιχαήλ Αὐστρίας, Σπυρίδωνος Ἀμερικής, Σωτηρίου Καναδά καί ὅλων τῶν Οἰκουμενιστῶν ἀρχιερέων καί ἱερέων. Χριστοκάπηλοι καί προδόται ὅλοι αὐτοί. Ὑπακοή σ' αὐτούς ἰσοδυναμεῖ μέ παρακοή πρός τούς Θεοφόρους Πατέρας. Παύσατε τό Θεοδωροπούλειον τροπάριον. Ὁ τραγικός αὐτός ὑπῆρξε ἐρμηνευτής ἰδίων ἀντιλήψεων καί ὄχι τῆς ὁμοφώνου καί γνησίας Πατερικῆς Ἐκκλησιολογίας.

Τά ἐρωτήματα εἶναι πολλά:

Πῶς εἶναι δυνατόν νά μνημονεύεται ὁ Βαρθολομαῖος πού συμμετέχει μέ ἐκπρόσωπό του σέ σατανικές συναθροίσεις, πού ἀναγνωρίζει τίς δυτικές αἵρέσεις ὡς ἀδελφές ἐκκλησίες, πού ἐξισώνει τήν Ὁρθοδοξίαν μέ τόν αίρετικόν Παπισμόν καί τόν Μονοφυσισισμόν καί κοινωνεῖ μέ τούς Μονοφυσίτας τῆς Ἀντιοχείας; Πῶς μπορεῖ νά μνημονεύεται αὐτός πού χαρακτηρίζει τούς Ἱερούς Κανόνας τείχη τοῦ αἰσχους καί ἀπαγορεύει τόν ἀναβαπτισμόν τῶν αίρετικῶν, πού ἐπιδιώκει μέ παπικόν τρόπον πρωτεῖα στήν Ὁρθοδοξία, θέλοντας νά ἀνακηρυχθῆ Πάπας τῆς Ἀνατολῆς; Αὐτά κ. Σωτηρόπουλε.

Τελειώνω μέ τήν εὐχήν, ὅπως Ἐσεῖς καί οἱ ὀπαδοί Σας, μέλη τῶν χριστιανικῶν Ἀδελφοτήτων, ἀποτειχισθῆτε ὅσον τάχιστα ἀπό τῶν ὀργάνων τοῦ Σατανᾶ.

Σᾶς χαιρετῶ, μέ ἀγάπη,

Δημ. Οἰκονομόπουλος.

Ἀπό τόν Καναδά λάβαμε τήν ἀνωτέρω ἐπιστολήν τοῦ ἀγωνιστοῦ ἀδελφοῦ μας κ. Δ. Οἰκονομοπούλου καί τήν δημοσιεύομεν εὐχαρίστως, γιατί ἐκφράζει τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιολογίαν καί τίς Πατερικές θέσεις. Ἄς τά θλέπουν οἱ ἐδῶ Ὁρθόδοξοι καί ἄς μιμηθοῦν τόν κ. Οἰκονομόπουλον στόν κατά Θεόν ζήλον ὑπέρ τῆς ἀμωμήτου Πίστεώς μας.